

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2006-740-0150
Dok.: CKV40548

Besvarelse af spørgsmål nr. 144 af 4. maj 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform) (L 168).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes kommentere indlægget holdt af tidl. landsdommer Holger Kallehaug i forbindelse med Retssikkerhedsfondens seminar den 26. april 2006, jf. L 168 – bilag”

Svar:

Tidligere landsdommer Holger Kallehauges indlæg vedrører den foreslåede nævningereform. Holger Kallehaug anfører bl.a., at det i praksis ville være meget vanskeligt at gennemføre forslaget om fuld prøvelse af skyldsspørgsmålet i to instanser i nævningesager uden også at gennemføre den foreslåede begrundelsespligt, idet det er dommens begrundelse, der danner grundlag for ankeinstansens prøvelse. Holger Kallehaug anfører endvidere, at lægdommere ikke vil kunne skrive en holdbar juridisk begrundelse på egen hånd.

Holger Kallehaug refererer de betænkeligheder, der har været fremført over for forslaget om, at nævninger og de juridiske dommere skal votere sammen om skyldsspørgsmålet, og han foreslår en ”mellemsvej”, der efter hans opfattelse på en hensigtsmæssig måde kan gøre det muligt at bevare den nuværende ordning, hvor nævningerne voterer separat, og samtidig fastholde forslaget om at indføre en begrundelsespligt. Hans forslag går ud på, at nævningerne under deres votering skal bistås af en juridisk uddannet dirigent og ordstyrer. Holger Kallehaug anfører, at den pågældende (”nævningerådgiveren”) bør have domstolserfaring og f.eks. kan være en tidligere dommer, og rådgiveren skal have adgang til alle sagens akter og gøre notater undervejs, skal have læst retsbøgerne og være den, der kan huske alle forklaringerne og de forskellige anbringender. Rådgiveren skal lede drøftelserne, give nævningerne de råd, som efter den pågældendes opfattelse er nødvendige, og sørge for, at alle væsentlige elementer i sagen bliver bedømt. Han eller hun skal desuden skrive en begrundelse for det resultat, som nævningerne er nået frem til.

Efter Justitsministeriets opfattelse giver lovforslagets ordning, hvorefter en begrundelse for afgørelsen i nævningesager skal udarbejdes af nævningerne og de juridiske dommere som led i en

fælles votering om skyldsspørgsmålet, på en hensigtsmæssig måde sikkerhed for, at begrundelsen for rettens juridiske afgørelse bliver fuldt dækkende for nævningernes og dommernes opfattelse af de undertiden meget komplekse retlige og faktiske spørgsmål i en nævningesag.

Justitsministeriet er ikke enig i, at Holger Kallehauges foreslåede ”mellemsvej” vil bevare den nuværende ordning, hvorefter nævningerne voterer separat. Efter Holger Kallehauges forslag vil rådgiveren således i realiteten få en meget væsentlig og aktiv rolle som ”sagkyndig” i forbindelse med voteringen. Efter Justitsministeriets opfattelse vil det endvidere være forbundet med væsentlige retssikkerhedsmæssige betænkeligheder at inddrage en person, der ikke har stemmeret og derved ikke har noget medansvar for rettens afgørelse, så tæt og aktivt under voteringen, som Holger Kallehauges foreslår.

På den anførte baggrund er Justitsministeriet ikke enig i Holger Kallehauges forslag om en ”nævningerådgiver”.